

Pohod mlade kulturne ustvarjalnosti

Letošnji neprijazni maj je s črnimi oblaki prekril tudi sredo, 23. t. m. ko je bilo v brošuri, ki jo je izdala občinska zveza kulturnih organizacij ob NAŠI BESEDI 1984 napovedano zaključno srečanje vseh 20 skupin, ki so se letos udeležile VII. srečanja lutkovnih skupin, ki se je slovesno začelo na OŠ Brezovica 5. aprila, se nadaljevalo 9. aprila v LVESTIKOVEM DOMU v Velikih Laščah, 10. aprila na OŠ Oskar Kovačič, 18. aprila na OŠ Franc Leskošek Luka in zaključilo 8. maja na OŠ Ig. Lilo je kot iz škafa. Lilo je do dveh.

Sto lutkarjev v Cankarjevem domu

Ob pol treh so ljudje zaprli dežnike in ob treh, ko se je pred avlo občinske skupščine zbralo čez 100 lutkarjev, ki so prišli iz vseh krajev naše velike občine, celo z Rakitne, Preserje, Horjula in Velikih Lašč – je posijalo sonce. In ljubo sonce je spremljalo vseh čudovitih 16 pletenih zajcev v nadnaravni velikosti, strupene rdeče mušnice, zmaja, ki je požrl mamo, semaforje, luno iz hišice iz kock, pravo žabo, ki odpira usta in punčko z zlatimi lasmi in mačke in dečka iz Ptuja z njegovimi prijatelji, posebej še z osličkom. Med njimi je korakala tudi lišička sestrička – pa ni bila lutka, ampak prava živa deklica. Korakali so sneženi možje – pa nobene prave coprnice ni bilo vmes, nobenih škratov in vil, nobenih fantazijskih junakov, kakršne so poznali še dedki in babice.

Med njimi so korakali predstavniki zveze kulturnih organizacij, pa mentorji: Stanka Grbec, Lojzka Krasnik, Danica Novak, Dragica Jaklič, Branko Lipnik, Bojana Šivic, Cvetka Velikonja, Draga Košak, Sonja Javornik, Slavica Murko, Vida Šega in Janez Kovačič, ki je lutkarje vso pot fotografiral. In vsi so korakali naravnost v Dom Ivana Cankarja, ki jim je gostoljubno odprl vrata, da bi jim s strokovnim vodstvom razkazal vse prostore in jih povabil na ogled. Pa je prišla v Dom nenapovedana skupina upokojencev iz zelo daljnih krajev in lutkarji so z veseljem sprejeli predlog, da v prazni okrogli dvorani najprej prejmejo zaslužena priznanja. Predsednica komisije za lutkarstvo Stanka Grbec jim je spregovorila in jih povabila, da drug drugemu zaigrajo v čudovitem gledališkem ambientu okroglega odra odlomke iz svojih predstav. Lutkarji na to sicer niso bili pripravljene – vendar so povabilo zelo radi sprejeli.

In zgodilo se je tisto, kar nihče ni pričakoval. Ko je odpadla zavesa, za katero se skrivajo otroci – so lutke šele zaživele. Naenkrat se je pokazalo tisto, kar je

očem sicer skrito – kako večje, samozavestno in ljubeče znajo voditi mladi igralci svoje lutke. Kako zanimiv in gledališko učinkovit je vsak gib, kakšna zakladnica igralskih talentov se skriva za lutkarskimi paravani.

Kako malo bi bilo treba, da bi se uresničilo v beli Ljubljani (beli kot bela lisa, o kateri smo včasih govorili, vsaj kar se deficitarnih otroških predstav tiče) tisto skromno revno gledališče, ki govori s poezijo in otroško domišljijo, prav v srca naših malih. **OTROCI OTROKOM – gledališče, za katerega bi bilo mogoče kupiti vstopnico vsak dan ob isti uri – gledališče za otroke, kjer bi nastopali otroci!**

Pravzaprav bi bilo treba spregovoriti o vsaki predstavi posebej, o izjemni večinski animatorjev iz OŠ Oskar Kovačič, o poetičnosti in lirčnosti navadnih lutk iz

paperja in čudoviti spremljavi kitarista (OŠ Marjan Novak Jovo), o nenehnem iskanju novega (lutkarji iz OŠ Preserje), o radoživem igralskem daru (OŠ Horjul), o sijajnih zajcih in timskem delu (OŠ Škofljica) in velikopoteznem lutkarskem projektu z naslovom PU in njegovi prijateljici (OŠ Brezovica), morali bi spregovoriti poglobljeno res o vsakem posebej, pa ne bi bilo prav.

Veselje do plesa narašča

Saj bi morali spregovoriti tudi še o veselju, da se plesna tradicija na OŠ Marjan Novak Jovo nadaljuje, da je izrazni ples na OŠ Preserje še vedno živ, da so folklorne skupine po šolah vedno bolj priljubljene, da je KUD France Prešeren pridobilo novega sposobnega baletnega pedagoga in so rezultati požrtvovalnega dela doživeli priznanje na srečanju folklornih in plesnih skupin, kje je bilo na gostoljubni OŠ Marjan Novak Jovo 13. aprila. V nabito polni šolski avli ni bilo nikogar, ki ne bi spoznal, da je plesno gibanje, kakršnega so predstavile mlade plesalke iz OŠ Ig, otrokom v veselje in notranje zadovoljstvo, na COŠ Dobrova delujejo kar tri plesne skupine, kar je dokaz, da naše šole vedo, da je ustvarjalni gib želja, potreba in vzgoja. In pogoj za kulturnega človeka in predvsem pogoj za vsakega mladega človeka, ki bi se kdaj šel rad gledatišče. O vsem tem bi bilo treba spregovoriti.

Manj zborov, večja kvaliteta

In poglobljeno, veliko bolj, kot znam sama, bi bilo treba spregovoriti o dosežkih letošnjega XXII. srečanja pevskih zborov v Festivalni dvorani. O pomembno velikem številu pesmi, ki so bile izbrane iz naše revolucionarne tradicije, o strokovni oceni spremljevalca glasbenika Boruta Lesjaka, ki je preprosto pohvalil naše zборе »Lepo pojejo, to je vse, enostavno vsi lepo pojejo in jaz jih rad spremljam, pa disciplinirani so, kar dandanes ni povsem običajno.« Nekako tako jih je pohvalil. Uho laika je seveda iskalo posebnosti, uho je posebej navdušeno zaznavalo posrečene spremljave, nenavadne melodije, občudovalo renesančne virtuoznosti in laik je zadržal sapo, ko je zaslišal, da tale otroški pevski zbor ni samo otroški pevski zbor, ko je pozabil, da poslušata otroški pevski zbor, ki poje staro Lipo, ki je zelenela, ampak je zaslišal samo glasbo. Odsotnost precejšnjega števila šol je morebiti še en dokaz, da je SREČANJE PEVSKIH ZBOROV, čeprav le občinsko, v Festivalni dvorani zahteven nastop, ki ima kritično poslušalstvo in močno konkurenco.

JASNA ŠKRINJAR

NA PIJAVI GORICI

Cicibanove urice – mali vrtec

Na željo staršev so v KS Pijava gorica poskusili urediti, da bi bile cicibanove urice na Pijavi gorici in sicer v Domu družbenopolitičnih organizacij. Uspešno so se dogovarjali s tovariščo Koprivec (pedagoški vodja DE Krim Rudnik) in s tovariščo Pletershek (pedagoški vodja VVO Vič). Tako je bil 26. marca 1984 na Pijavi gorici prvi vrtec. Starši so zelo zadovoljni, kar se opazi tudi na rednem obiskovanju vrta ob ponedeljskih popoldne ob 16.00 uri. Na cicibanove urice prihaja 19 otrok iz KS Pijava gorica, zelo pa so veseli, ker so pritegnili tudi 4 cicibane iz KS Zelimlje. Vzdrževanje prostora (čiščenje in kurjava) je na bremenu KS, rabljeno pohištvo pa je odstopil VVO DE Krim Rudnik.

Ker se KS Pijava gorica razvija, je vedno več mladih družin in bodo vse oblike organiziranega varstva in izobraževanja dobrodošle. Tudi pripravo na šolo torej malo šolo bi radi uvedli in radi bi izrabili vse obstoječe možnosti za družinsko varstvo. Z občinsko skupnostjo otroškega varstva že dlje časa dobro sodelujejo saj jim je znatno pomagala pri nabavi otroških igral (gugalnic).

Ema Žlahtič

Podelitev Ingoličevih bralnih značk

Kot vsako leto je tudi letos veliko učencev naše šole tekmovalo za bralno značko. Na prireditvi ob podelitvi bralnih značk smo povabili pisatelja Antona Ingoliča, ki živi na Vrhovcih.

Za kulturni spored so poskrbeli: dramsko-recitacijski, literarni, in knjižničarski krožek.

Svojo točko pa je pripravila tudi vsaka razredna skupnost. Za našega gosta smo sestavili vprašanja v zvezi z njegovimi knjigami. Z veseljem nam je odgovoril nanje.

Za zaključek slovesnosti je pisatelj Anton Ingolič vsem pridnim bralcem podelil bralno značko. Odločili smo se, da bomo od letošnjega leta dalje tekmovali za INGOLIČEVO BRALNO ZNAČKO.

Sinani Remzija, 5. c.
Novinarski krožek
OŠ Vlado Miklavc
Vrhovci

Naš pihalni orkester je mlad, tako po glasbenikih in glasbenicah, ki so v večini iz glasbene šole, kot po času delovanja. Še vedno si želi v svoje vrste več izkušenih ljubiteljskih glasbenikov, še posebno sedaj, ko bo odšlo k vojakom kar šest fantov. Josip Grgasovič je v orkestru razvejal najrazličnejše oblike nastopanja in tako skrbi za neprekinjeno prelivanje teoretičnih znanj v njihovo praktično preverjanje.

DVE LETI PIHALNEGA ORKESTRA

Solist: od pikola do saksofona

KUD Pihalni orkester Ljubljana Vič Rudnik je dopolnil dve leti. Preteklo je dobrih sedemsto dni številčnega in vsebinskega oblikovanja, ki je bilo usmerjeno tako, da so enajsti dan petega meseca letošnjega leta že krepko ogreli ploskajoče dlani (preredkih) poslušalcev skupnega nastopa pihalnega orkestra in mladinskega pevškega zbora osnovne šole Trnovo.

Ko smo v pogovoru s kapelnikom Josipom Grgasovičem prebrali šestnajst točk obsegajoči program, smo se bali, da bo nastop dolgovezen in utrujajoč za pevce, glasbenike in poslušalce.

Iskriva beseda povezovalca Marjana Kralja, ubrano petje mladih glasov s Trnovega pod vodstvom Slavka Žusta in gibko, mladostno igranje mladih orkestrašev – kdaj pa kdaj so tudi zgrešili zapisano noto – so nas prepričali, da raste v naši občini svež rod glasbenikov, kateremu moramo v

vseh mogočih oblikah pomagati, da bomo čez nadaljnjih (nekaj) sedemsto dni lahko že resnično ponosni nanj.

Posebno omembe je vredna programska sestava nastopa. Posrečena je bila povezava orkestra in zbora, dirigentu Josipu Grgasoviču pa je potrebno – verjetno ob izjemnem razumevanju glasbene šole Vič – priznati, da ima enkratni poslušal za iskanje solistov. Tak prijem je pomembna spodbuda celotnemu glasbenemu kolektivu in dodatno še uveljavljajočim se ter pripravljajočim se solistom.

Če bo orkester tudi v prihodnje igral raznovrstne skladbe in sam, okrepljen z zborom ali pa s solisti izkazoval vse svoje sveže znanje, nam ne sme biti nikdar žal stroškov njegovih vaj in nastopov.

S. J.

OB DVEH KULTURNIH DOGODKIH

Glasba ne pozna meja

V dvorani osnovne šole Marjan Novak-Jovo na Viški cesti so v maju pripravili prijetno glasbeno prireditev, ki prav gotovo ne bo edina te vrste v naši občini, kjer imamo očitno zelo radi glasbo. Poslušalcem v šolski dvorani so se predstavili pevci osnovne šole X. SNOUB Ljubljanske iz Trnovega in člani pihalnega orkestra viške glasbene šole, ki letos slavi drugo obletnico obstoja. Z dosedanjim delom so člani orkestra dokazali, da je bila njegova ustanovitev ne samo upravičena, ampak tudi potrebna. S to prireditvijo so obenem počastili tudi praznične majske dni.

In ko smo že pri delu naše glasbene šole, naj povemo tudi to, da so se na nastopu v dvorani doma srednješolcev ob Gerbičevi ulici 22. maja predstavili tudi mlajši učenci glasbene šole Vič-Rudnik. Pripravili so kar 28 točk in tako pokazali, kaj so se že naučili in kaj so s pridnim delom dosegli. Nastopili so mali pevci-cicibani, solisti na klavirju, violini, kitari, harmoniki...

Ob poslušanju prijetnih kratkih melodij in opazovanju spretnih prstov na instrumentih se

mi je utrnila misel, da pravzaprav ni prav da se v glasbeno izobraževanje ne more vključiti več mladih, ker pač ni možnosti in prostora. Pa je škoda, saj je glasba tista, ki človeku marsikdaj pomaga premagati težave. Mimo-

Obvestilo glasbene šole

Glasbena šola Ljubljana Vič-Rudnik bo izvedla zadnji sprejemni preizkus in evidentirala možne nove učence za šolsko leto 1984/85 v sredo, 13. junija 1984 ob 11. uri in ob 17. uri na Gerbičevi 51/a. Vse informacije dobite na telefon 261-654.

grede sem pomislila, da bi bilo lepo, če bi imeli možnost vsi mladi, ki bi želeli igrati kakšen instrument, tako pa se iz leta v leto učiti glasbe vedno manj učencev, namesto, da bi jih bilo vedno več.

